

EDITORIAL

Colau, Iglesias i l'entrepà de sardines
d'Alejandro Lerroux



OPINIÓ

Domar RAC1 i
deshumanitzar TV3

QUIN PAPER JUGARÀ EL CATALÀ EN EL JUDICI DE L'1-0?

EL COL·LECTIU JURISTES PER LA LLENGUA RECORDA QUE
"TENEN TOT EL DRET DEL MÓN" A UTILITZAR EL CATALÀ > pàg. 3



EDITORIAL

COLAU, IGLESIAS I L'ENTREPÀ DE SARDINES D'ALEJANDRO LERROUX

JOAN PUIG



El dia que va aparèixer el moviment polític d'Ada Colau, el directe!cat va escriure que tornava el lerroxisme per intentar bloquejar la majoria independentista, la va clavar. Avui a Barcelona, Nou Barris, hem vist l'exemple del que vam dir i escriure fa anys.

En plena onada de repressió per part del govern de Pedro Sánchez, Pablo Iglesias i Ada Colau han gosat exigir a les forces independentistes que aprovin el pressupost d'un govern que va donar cobertura al 155 i, ara que pot, no ha fet res per acabar amb aquesta repressió.

És un fet històric que els pressupostos de l'estat mai s'executen a Catalunya i a la resta dels Països Catalans, malgrat que patim un robatori continuat per part de l'estat, aquest ho malbarata amb polítiques de compra de vots, com han fet durant tota la democràcia a Andalusia i Extremadura, en lloc de posar en practica polítiques econòmiques productives. Fins i tot Europa tornarà part d'aquests pressupostos que tenen més de populistes que no de socials.

Tenen la barra Iglesias i Colau de demanar als independentistes que aprovin uns comptes on bona part de les mesures més importants, pensions, salari mínim i altres de demanda social no s'executen. En els darrers 20 anys l'execució pressupostària als PPCC ha estat per sota del 65%. De fet, aquestes millores es poden

PABLO IGLESIAS I ADA COLAU HAN GOSAT EXIGIR A LES FORCES INDEPENDENTISTES QUE APROVIN EL PRESSUPOST D'UN GOVERN QUE VA DONAR COBERTURA AL 155

aplicar mitjançant decrets. No necessiten els vots independentistes.

Iglesias i Colau han superat la demagògia del polític republicà espanyol Alejandro Lerroux que a la primera part del Segle XX va tenir d'entrada un gran èxit amb el seu populisme suposadament d'esquerres. En una famosa escena de la pel·lícula, la Ciutat Cremada, el polític esmentat se'l veu al tren després de menjar-se un suculent menú amb llagosta i xampany francès, demanava un entrepà de sardines per preparar l'arribada a la capital catalana. La premsa el podia fotografiar menjant el pobre "entrepà de sardines" que el va fer nefastament famós.

Colau prepara amb els socialistes, els sindicats espanyols (CCOO, UGT i sindicats de funcionaris) i l'esquerra espanyola, amb la cobertura dels grans grups comunicatius catalans, una tardor calenta contra el govern autonòmic català: vagues de metges, funcionaris, mestres, tots aquells que van callar davant l'aplicació del 155 i altres... **Anar notícia +**

OPINIÓ

DOMAR RAC1 I DESHUMANITZAR TV3

AURORA ALMENDROS

La guerra sense quarter entre Espanya i Catalunya, per ser precisos entre l'Estat Espanyol i la societat i les institucions catalanes, es lliura en diferents camps. El més cruent és als jutjats i de retruc a les presons, però cal seguir amb calma i deteniment el camp de batalla mediàtic. El més d'agost de l'any passat, arran dels atemptats de la Rambla i Cambrils, la part més desinformada de l'opinió pública catalana va poder observar atònita l'autèntica línia editorial i sense subterfugis d'El Periódico de Catalunya. L'intent d'embrutar l'actuació de la Policia de Catalunya va estar a l'alçada dels millors temps de PJ Ramírez al capdavant d'El Mundo en l'atemptat de l'11-M. No en va el director d'aquest important diari barceloní, el senyor Enric Hernández, era ferm candidat a dirigir Ràdio Televisió Espanyola de la mà de Sáenz Santamaria i Rajoy. La moció de censura se'n va endur el nomenament riu avall.

La SER també ha mogut fitxa aquest estiu al posar Josep Cuní en un matinal que s'emet per la segona línia de freqüències que el grup madrileny té a Catalunya. L'objectiu és prendre oients a Catalunya Ràdio i RAC1. La bona notícia és que independentment del missatge que envii el mestre Cuní, la SER, és a dir PRISA, ho ha de fer en llengua catalana. Com els reca la presència majoritària del català a les ones hertzianes! Sense posar en dubte en cap moment la qualitat de Josep Cuní al capdavant d'aquest nou repte, vaticino problemes. Perquè hi ha moltes probabilitats que la nova aposta de la SER Catalunya acabi restant oients a la SER en espanyol, és a dir "La SER para toda España". Si és així, a Cuní li tancaran l'aixeta i ràpid. Per molt que algú vulgui veure el discurs del veterà periodista com a moderat i antídoto contra els independentistes, sempre serà molt més proper a la realitat que tot allò que es pugui dir des de Madrid. Ja ho veurem. **Anar a la notícia +**

Director Joan Puig

Editor Joan Puig

Cap de redacció Joan Solé Giménez

Redacció Marina Almansa, Gerard Sesé, Marina Bou, Josep Torreño, Joan Vila i Boix, Adrià Soldevia i Aleix Ramírez

Disseny Gemma Lapedriza

Fotografia Marc Puig

Redacció, administració i publicitat

Carrer Caballero, 65 · 08014 Barcelona · www.larepublica.cat

Email de contacte: gestio@catmedia.cat

Amb la col·laboració de



Generalitat de Catalunya



GENERALITAT VALENCIANA

POLÍTICA

QUIN PAPER JUGARÀ EL CATALÀ EN EL JUDICI DE L'1-0?

EL COL·LECTIU JURISTES PER LA LLENGUA RECORDA QUE "TENEN TOT EL DRET DEL MÓN" A UTILITZAR EL CATALÀ



ALEIX RAMIREZ

El 20 de novembre de l'any 2007; els gironins Enric Stern i Jaume Roura van ser jutjats a l'Audiència Nacional acusats de cremar una foto dels reis espanyols durant una visita del monarca a Girona el 13 de setembre de l'any anterior. El magistrat Jose María Vázquez Honrubia va imposar una multa de 2.730 euros.

Fins aquí pot semblar tot correcte, però el judici es va haver de repetir perquè el fet que Vázquez Honrubia no deixes als dos joves expressar-se en català va vulnerar els seus drets. L'advocat de la defensa, l'exdiputat de la CUP Benet Salellas, va presentar un recurs i el Ple de la Sala Penal de l'Audiència Nacional va ordenar la repetició del judici.

CAS DE JURISPRUDÈNCIA

La vulneració dels drets lingüístics d'Stern i Roura és una de les moltes referències que el col·lectiu Juristes per la Llengua ha enviat a les defenses dels presos i les preses polítiques. "No volem fer cap intromissió a la línia de defensa de tots els companys advocats dels presos polítics, simplement que quedi clar"

com els imputats a la causa de l'1 d'octubre al Suprem "tenen tot el dret a parlar en català", Mireia Casals, presidenta de Juristes per la Llengua.

En aquest sentit, Casals recorda com en qualsevol detenció, la persona afectada "té el dret de rebre l'assistència d'un traductor en cas de no conèixer l'idioma". Des del col·lectiu d'advocats s'assegura que al judici – tot a punt que començarà al mes de gener – "es demostrarà els forats existents en el sistema judicial espanyol". Mireia Casals afirma que la causa "fa aigües", entre altres, des del moment que no s'ha tramitat per l'organisme corresponent, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

CARTA EUROPEA DE LLENGÜES REGIONALS

El 5 de novembre de l'any 1992, Espanya va signar la seva adhesió a la Carta Europea de Llengües Regionals. Un dels punts del document obliga, en l'àmbit judicial, a tots els estats signants a garantir a un acusat el dret d'expressar-se en la seva llengua regional o minoritària.

El passat mes de juliol, Plataforma per la Llengua –amb la col·laboració de diferents

EL JUDICI ES VA HAVER DE REPETIR PERQUÈ EL FET QUE VÁZQUEZ NO DEIXES ALS DOS JOVES EXPRESSAR-SE EN CATALÀ VA VULNERAR ELS SEUS DRETS

entitats civils com Juristes per la Llengua o Acció Cultural del País Valencià –va presentar un informe davant el Comitè d'Experts del Consell d'Europa– organisme avaluador del compliment de la Carta– per denunciar els incompliments d'Espanya en àmbits com l'administració pública.

Un document (el de la Plataforma) que no "garanteix que es pugui utilitzar el català en els procediments judicials a petició d'una de les parts", entre altres. Malgrat les advertències del Consell d'Europa, Espanya no ha pres cap mesura per corregir la situació.

Anar a la notícia +

ENTREVISTA

XAVIER VENDRELL

“I SI FEM UN REFERÈNDUM DIGITAL? SI ELS ORGANISMES INTERNACIONALS EL VALIDEN, PER QUÈ NO?”

“SEGURAMENT TAMPOC TINDREM SUFICIENT AMB UN 52% SI NO FEM TOTES LES ALTRES COSES”

JOAN SOLÉ

En Xavier Vendrell no és un home avesat a la palestra pública, qui el coneix destaca l'enorme valor de la seva tasca entre les files republicanes. Quan parla, les peces es mouen. La seva entrevista al FAQS de TV3 va provocar una reacció quasi instantània dels comptes de Twitter de Puigdemont i Junqueras. La mirada l'hem de posar a Europa, insistir amb les institucions del vell continent i pressionar. Però per això, cal unitat.

La relació entre Carles Puigdemont i Oriol Junqueras s'està reconduint?

N'estic convençut. Hi ha símptomes.

És la famosa unitat que cal per assolir la República.

El més important és tenir unitat estratègica. Tàcticament convé que fem unes coses d'una manera o altra, però el que té transcendència és l'estratègia per tenir clar cap a on anem. Si ens fixem amb el que diuen Botran, Boya i Puigdemont veiem que no és gaire diferent del que diuen els dirigents d'ERC i Òmnium. Al final, a poc a poc, tothom va veient que la manera per arribar la victòria és un referèndum. Perquè mobilitza molta gent, perquè la immensa majoria del país el tenim al costat en això i en la llibertat dels presos. Hem de jugar amb aquesta majoria.

La consulta del 9-N, el referèndum de l'1-O. Un altre referèndum...

Un referèndum reconegut internacionalment, que no és exactament el mateix que un referèndum pactat amb l'Estat. Imaginem-nos, tot i que reconec que no és fàcil d'imaginar, que un dia tenim cent estats del món que ens donen suport perquè fem un referèndum. No dic que sigui la solució definitiva, però seria una solució molt diferent de



Xavier Vendrell amb Mirall/ Carlos...

“HEM D'ANAR A BUSCAR UN REFERÈNDUM QUE EL RECONEGUI EL MÓN I TROBAR QUINS ELEMENTS ENS CALEN PER SER CAPAÇOS DE GUANYAR”

l'1 d'octubre on cap estat ens va donar suport oficial.

Hem d'anar a buscar un referèndum que el reconegui el món i trobar quins elements ens calen per ser capaços de guanyar per majoria absoluta de vots algunes eleccions, que no ho hem fet mai.

Vist així, el Govern es va precipitar fent el referèndum.

No, sense allò no seríem on som. A vegades a la vida has de fer passes que amb molta probabilitat no funcionaran. És la metàfora d'atacar el cim, per fer-lo per primera vegada no hi ha cap altra manera que provar de pujar-lo.

Quan ets a mig camí veus si tens tot allò que et cal, si ho has previst. Normalment quan s'ataca un cim per primera vegada, la primera no s'aconsegueix. Cal pujar, veure què et trobes i si les circumstàncies no són les adequades doncs una retirada a temps és una victòria per a la gent de muntanya. Vam fer molt bona feina amb la qual no estariem fent el que estem fent ara, s'havia de fer i va servir de molt.

Doncs parlem clar, cal un escenari a llarg termini per aglutinar força interna i internacional. Hi ha veus que dibuixen un marge de 10 a 15 anys, en la línia del que demana el vicepresident legítim de la Generalitat, mirada a llarg termini.

Estic d'acord en tenir una mirada a llarg termini, però si no em sembla bé que es parli d'un termini de vuit mesos per fer valdre la República tampoc no em sembla bé parlar que això trigarà 10 anys. Les circumstàncies polítiques i geopolítiques internacionals varien, les de l'Estat i casa nostra també. Si el 2010 se'n hagués dit que el 2015 els independentistes guanyarien unes eleccions, això no



Xavier Vendrell respon a La República.cat

semblava raonable i va passar. No sabem què passarà en els mesos vinents i anys, no sabem l'efecte que tindrà una condemna en el judici del procés, que segur que serà injusta.

Hem de preparar-nos per una marxa llarga, però sense fixar terminis. Hem de fer coses que es puguin sostenir en el temps, i que no ens desgastin, no ens debilitin, no perdre efectius. Mentre anem sumant, anem bé. Som més avui que fa un any.

En alguna ocasió has descartat una aturada de país que duri dies perquè “vivim molt bé” i “s’han de pagar les hipoteques”.

A tothom li faig una pregunta, quantes persones del teu entorn estan disposades... No a perdre la vida o anar a la presó, sinó a perdre la feina. Quanta gent portem el CAT a la matrícula? No al costat, a la matrícula. A la gent que li posin una multa de 140€ és un pal. Alguns tenim més paciència i anem pagant, però la majoria del país no ho fa, no hi ha la meitat dels cotxes que el portin. Com és que no els porten? Perquè no estan disposats a aguantar pagar una multa. Hi ha coses amb les quals

estem disposades, i altres que no. Som en un país on la majoria de la gent no està disposada a perdre la feina, se'ns pot demanar que treballe dues hores més cada dia, i potser això ho fariem, però que fem una vaga general... Que els catalans deixem de treballar de forma indefinida és contranatural. No és el nostre tarannà. Fem el que culturalment estem més avesats i disposats. Si preparem una revolució, hem de saber quin tipus de revolució podem preparar, segons el tarannà pots preparar un tipus i no altra. Toquem de peus a terra, hi ha qui diu que ocupem el Palau de la Generalitat, a mi que no m'hi busquin.

Això no és menystenir la mobilització popular? L'1-O la gent anava als col·legis a defensar les urnes malgrat les porres i, dos dies després, aturava el país. La gent respon.

El 3-O és una reacció a l'1-O, per tant, hi ha d'haver un 1. Per què hi ha un 1? Perquè hi ha una acumulació de forces que comença amb les retallades de l'Estatut, quan es comença a perdre la paciència amb l'Estat i es va acumulant forces des del 2006. Són 10-12 anys acumulant forces amb decisions po-

lítiques que tenen reaccions. Hi ha un 'No' a l'Estatut, al concert econòmic i al referèndum. I aquest 'No' arriba perquè algú planteja aquestes qüestions. De fet, el referèndum es planteja divuit vegades al Congrés. Tot això culmina amb l'1 d'octubre. Una grandíssima jornada on ens carreguem d'arguments, l'independentisme es fa fort, creix, es fa gran mentalment i ens permet arribar al 3-O on s'hi suma tota la gent favorable al referèndum que veu que la reacció de l'Estat és una barbaritat. Però després perdem alguna batalla i hi ha la desinflada.

L'estat anímic del país d'avui no és el mateix que l'1-O i el 3-O, per tant, hem de tornar a generar el 'momentum', la finestra d'oportunitat. Cal que la gent dels partits i les entitats es coordinin, s'alineïn estratègicament i quan hi hagi un acord es tingui clar el camí per arribar al cim. Ens repartim les feines entre tots els actors del projecte i podem tornar a plantar cara amb un nou enfrontament democràtic, pacífic, amb l'Estat.

Jordi Carbonell, expresident d'ERC, se'l coneix, entre altres coses, per una cita: “Que la prudència no ens faci traïdors”. On som ara, en un període de prudència, paciència o ingenuïtat?

Les dimensions del projecte per la República l'hem fet avaluant la informació que teníem i treballant d'acord amb les informacions que teníem, no sabíem si l'energia ens duraria, però a mesura que passen les hores i no arribes al cim perds energia. Venim d'una etapa on hem perdut molta energia, que ens ha servit perquè aquest consum energètic no ha estat en va, i ens ha permès trobar-nos ara en un estadi superior.

Prudència.

En el pas següent cal pensar per què ens han faltat aquestes energies, per què no hem tingut prou força per arribar fins dalt. No teníem el 50%+1 dels votants en cap de les eleccions que hem fet, no hi ha elements preparats per sostenir la república ni el suport internacional necessari. No és un tema de prudència, és intel·ligència. Fins que això no estigui preparat no puc tornar a atacar el cim.

És moment d'acumular forces en tots els sentits i resoldre tot allò on vam fallar per tornar-hi. L'independentisme suma més qualsevol altra opció, hem de treballar perquè tingui força per tombar un enemic molt gran. També hem de fer un esforç per entendre l'enemic, qui tenim al davant li estem dient que ha de negociar per votar si vol arrencar-se un braç, per a ells conceptualment Catalunya és un braç molt productiu. Només acceptes perdre un braç si saps que l'alternativa... **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

EH BILDU I CAROD-ROVIRA PRESSIONEN ERC PER UNA LLISTA ÚNICA A LES EUROPEES

JOAN TARDÀ, DESCARTAVA QUE CARLES PUIGDEMONT POGUÉS SER NÚMERO DOS DE JUNQUERAS

GERARD SESÉ

A

vui ERC ha marcat la seva posició sobre una llista única a les Europees a través del seu portaveu a Madrid, Joan Tardà. El republicà ha rebutjat l'ofertament de Carles Puigdemont d'anar de número dos d'Oriol Junqueras a una candidatura per les eleccions europees. En canvi, el diputat al Congrés ha confirmat que els republicans negocien una aliança amb EH Bildu i el Bloc Nacionalista Gallec.

Pressió des de l'entorn d'ERC

Ja fa uns dies que qui va dirigir Esquerra, Josep Lluís Carod-Rovira va expressar la voluntat que hi hagués una unitat d'acció i estratègica en el si de l'independentisme. Doncs ara, el tarragoní hi ha tornat amb un article al diari NacióDigital on demana una llista única a les europees: "ja fa setmanes vaig defensar una llista nacional unitària, amb el suport de tots els partits i entitats, convençut com estic que, en aquests moments, hem d'anar a Europa en la nostra condició de societat nacional diferenciada en el marc europeu i a fer-nos-hi visibles, havent guanyat aquí les eleccions. El president Puigdemont ha manifestat que estaria disposat a anar en una llista nacional encapçalada pel vicepresident Junqueras, ja que el partit d'aquest és qui guanya les darreres eleccions europees al Principat.



Si, a aquests dos noms, n'hi afegim un tercer com ara Anna Gabriel o Mireia Boya, seguits d'una pluralitat de rostres compromesos amb la causa de la llibertat nacional, de totes les ideologies democràtiques, no tinc cap dubte que aquesta llista s'alçaria amb una victòria inqüestionable, que no seria un triomf de sigles, sinó de país. I em demano: amb quins arguments reals, d'interès nacional, podria algú rebutjar una llista així?"

PRESSIÓ DES D'EH BILDU

El líder de l'esquerra abertzale, Arnaldo Otegi, demanava al seu bloc personal una llista única de totes les forces independentistes

de l'Estat espanyol per a combatre el model d'Estat i amb un programa de mínims basat en el dret a decidir per absorbir el màxim de suports possibles.

Doncs avui, el diputat d'EH Bildu, Iker Casanova, en una entrevista a la ràdio pública basca ha assegurat que "la realitat catalana i basca estan en moments diferents, però compartim la idea que està en joc el model d'estat". Sobre les possibles llistes unitàries ha explicat que "alguna cosa hi haurà finalment" i que "EH Bildu entén que s'ha de buscar una sincronització d'acció política i actuar de manera coordinada i estem treballant en aquesta direcció, però encara és d'hora". **Anar a la notícia +**

UNA ESCOLA CONCERTADA DE LA ZONA ALTA DE BARCELONA FA PROSELITISME DEL PP A LES XARXES

GERARD SESÉ

E

l perfil de Facebook de l'escola concertada el Sagrat Cor de Sarrià, a Barcelona, ha penjat unes fotos on s'hi pot veure l'acte del PP a Catalunya que va representar el relleu a la capitania del partit nacionalista espanyol, ara a mans d'Alejandro Fernández en detriment de Xavier García-Albiol.

Doncs el perfil de l'escola ha penjat diferents fotos i un text on enalteix i fa proselitisme del partit unionista: "una nova etapa al PP amb propostes per a millorar la vida dels catalans" diu.

Però el més greu de tot és que, entre les fotos, hi apareix la professora de l'escola Sagrat Cor de Sarrià Elisa de Matas que, justament, és l'encarregada de dur a terme les xarxes de l'escola. Al text, la professora del centre concertat afirma que formarà part del nou projecte popular: "Un honor formar part de l'equip com a secretària d'Educació i Família". De fet, Elisa de Matas va ser, entre 2011 i 2015, coordinadora d'Educació a l'Ajuntament de Badalona de la mà d'Albiol i coordinadora d'Atenció a les Persones a l'Ajuntament de Badalona i també secretària de l'Àrea de Formació i Educació del PP de Catalunya.

La publicació va estar activa durant hores fins que, segons Elisa de Matas, el centre li va demanar que s'esborrés, ja que l'havia penjat per error.

ON ÉS L'UNIONISME QUAN PASSEN AQUESTES COSES?

No cal dir que si un professor d'una escola pública o concertada de Catalunya hagués comès un error similar però en l'eix nacional oposat hauria estat acusat d'adoctrinament i de neteja-cervells. Un escàndol majúscul que hagués aclaparat la premsa... **Anar a la notícia +**

ESPORTS

PEP GUARDIOLA FA UNA XERRADA SOBRE FUTBOL A LA PRESÓ DE LLEDONERS

EL TÈCNIC CATALÀ VISITA LLEDONERS I ORGANITZA UNA XERRADA A LA QUAL HAN ASSISTIT LA MAJORIA DE PRESOS POLÍTICS

ADRIÀ SOLDEVILA

Pep Guardiola ha aprofitat l'aturada de seleccions per tornar a Barcelona. Aquests dies sense futbol de primera divisió, amb breus jornades de vacances per als entrenadors de clubs de l'elit, han permès el tècnic desconnectar de la intensitat i l'exigència de l'esport a la seva terra, Catalunya.

Dimecres, el de Santpedor va assistir al concert organitzat pel candidat de les Primàries de Barcelona, Jordi Graupera, i aquest dijous ha utilitzat les hores lliures per desplaçar-se fins a Lledoners i visitar els presos polítics tancats per l'organització del referèndum de l'1 d'octubre del 2017 i per les actuacions del 20 de setembre anterior a la seu de la Conselleria d'Economia.

Tal i com ha pogut saber La República Esportiva, Guardiola ha fet una xerrada sobre futbol a la presó catalana, a la qual han assistit la majoria de presos polítics. Val a dir que l'entrenador català és soci d'Òmnium Cultural, l'associació per la defensa de la llengua, la cultura, l'educació i els drets del país.. [Anar a la notícia +](#)



Pep Guardiola, durant un partit de la Premier League

R Esportiva TOTA L'ACTUALITAT ESPORTIVA





WWW.FOLLIMFOLLAM.CAT

PROPERAMENT